

# ไวยากรณ์ HSK 1 และดาวน์โหลด PDF

51 · 2026-10-07

แต่ละไฟล์มีรายการที่เผยแพร่ทั้งหมดของระดับที่เลือก ไม่จำกัดเฉพาะรายการที่โหลดบนหน้า แต่ละระดับแยกกันและไม่รวมระดับก่อนหน้า เป็นเอกสารของ HSK Studio ไม่ใช่ภาพสแกนตำราหรือข้อสอบจริงอย่างเป็นทางการ

## 1. 可以: การอนุญาต

主语 + 可以 + 动词

"可以" มักใช้เพื่อถามหรือบ่งบอกการอนุญาต

「可以」อยู่หน้าการกระทำ เต็ม 「吗」 ท้ายประโยคเพื่อขออนุญาต 「可以」 ยังใช้บอกความเป็นไปได้และความหมายอื่น  
จึงต้องดูบริบท

我可以坐这里吗?

Wǒ kěyǐ zuò zhèlǐ ma?

ฉันสามารถนั่งที่นี่ได้ไหม?

你可以看这本书。

Nǐ kěyǐ kàn zhè běn shū.

คุณสามารถอ่านหนังสือเล่มนี้ได้

## 2. 呢: เชื่อมต่อคำถามและถามตำแหน่ง

名词 / 代词 + 呢?

คำนามหรือสรรพนามที่ตามด้วย 呢 สามารถต่อคำถามก่อนหน้า หรือถามว่าของอยู่ที่ไหน

ใน “我很好，你呢?” มีการละ “你怎么样”; ใน “我的书呢?” ถามว่าหนังสืออยู่ที่ไหน บริบทกำหนดหน้าที่ ไม่ใช่ทุก “呢”

จะหมายถึงการกระทำที่กำลังทำอยู่

我很好，你呢?

Wǒ hěn hǎo, nǐ ne?

ฉันสบายดี แล้วคุณล่ะ?

我的书呢?

Wǒ de shū ne?

หนังสือของฉันอยู่ที่ไหน?

## 3. การใช้ประโยคกริยานามอย่างจำกัด

主语 + 日期 / 年龄 / 数量表达

บางการแสดงวันที่ อายุ หรือจำนวนสามารถทำหน้าที่เป็นประโยคกริยาโดยตรงได้

ประโยคเช่น “วันนี้เป็นวันพุธ” หรือ “ฉันอายุสิบแปดปี” สามารถใช้ได้โดยไม่ต้องมี 是; แต่ไม่สามารถขยายไปใช้กับคำนามใด ๆ เช่น “

ฉันเป็นครู”

我今年十八岁。

Wǒ jīnnián shíbā suì.

ฉันอายุสิบแปดปีในปี

今天星期三。

Jīntiān xīngqī sān.

วันนี้เป็นวันพุธ

## 4. การปฏิเสธด้วย 「不」 และ 「没 (有)」

不 + 动词 / 形容词; 没 (有) + 动词; 没有 + 名词

ไม่มักใช้ปฏิเสธนิสัย ความตั้งใจ หรือสถานะ; 没 (有) มักใช้ปฏิเสธการกระทำที่เกิดขึ้น; 没有ยังสามารถปฏิเสธการเป็นเจ้าของได้  
เมื่อ 「没」 ปฏิเสธว่าการกระทำเกิดขึ้น มักตัด 「了」 ที่บอกการเสร็จสิ้นออก อดีตไม่จำเป็นต้องใช้ 「没」 เสมอ ใน 「昨天不想去」 คำว่า 「不」 ปฏิเสธกริยา 「想」 ซึ่งแสดงความต้องการ

我昨天没有去学校。

Wǒ zuótiān méiyǒu qù xuéxiào.

ฉันไม่ได้ไปโรงเรียนเมื่อวานนี้。

我不喝茶。

Wǒ bù hē chá.

ฉันไม่ดื่มชา。

## 5. ยัง (还): การเสริมเติมหรือการต่อเนื่อง

主语 + 还 + 谓语; ....., 还.....

ยัง (还) สามารถเพิ่มรายการอื่น หรือบ่งบอกว่าสถานะหรือการกระทำยังคงดำเนินต่อไป

โดยทั่วไปจะวางไว้หน้าประโยคหลัก เช่น 还买了衣服 เพิ่มการกระทำอีกอย่างหนึ่ง, 还在家 แสดงว่าภาวะหรือการกระทำยังคงอยู่ต่อไป  
ความหมายขึ้นกับบริบท

我买了书，还买了衣服。

Wǒ mǎi le shū, hái mǎi le yīfu.

ฉันซื้อหนังสือแล้วก็ซื้อเสื้อผ้าด้วย

他还在家。

Tā hái zài jiā.

เขายังอยู่ที่บ้าน

## 6. สถานที่ + 是: ระบุสิ่งที่อยู่ตรงนั้น

处所 + 是 + 名词

ใช้ 「是」 หลังสถานที่เพื่อระบุว่าสิ่งที่อยู่ตรงนั้นคืออะไร

「学校前边是医院」 ระบุว่าสถานที่หน้าโรงเรียนคืออะไร ส่วน 「有」 เน้นว่ามีสิ่งใดอยู่ในสถานที่นั้น

学校前边是医院。

Xuéxiào qiánbian shì yīyuàn.

ด้านหน้าของโรงเรียนคือโรงพยาบาล。

这边是学校。

Zhèbiān shì xuéxiào.

ด้านนี้คือโรงเรียน。

## 7. 吗: คำถามใช่หรือไม่ใช่

陈述句 + 吗?

吗ทำให้ประโยคบรรยายกลายเป็นคำถามแบบใช่หรือไม่ใช่

ใช่ 吗 หลังประโยคเช่น “你是学生” เพื่อให้ตอบได้ว่าใช่หรือไม่ใช่; เมื่อถามข้อมูลเฉพาะเช่น ใคร, อะไร ฯลฯ ปกติจะไม่ใส่ 吗  
ที่ท้ายประโยค

你是学生吗?

Nǐ shì xuésheng ma?

คุณเป็นนักเรียนหรือเปล่า?

你是老师吗?

Nǐ shì lǎoshī ma?

คุณเป็นครูหรือเปล่า?

## 8. คำคุณศัพท์ที่เป็นภาคแสดงและระดับ

主语 + 很 / 非常 + 形容词

คำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงได้โดยตรง และคำวิเศษณ์บอกระดับใช้แสดงระดับ

ภาคแสดงคำคุณศัพท์แบบทั่วไปมักมี 「很」 ก่อนคำคุณศัพท์ ไม่ต้องมี 「是」 แบบประโยคบอกอัตลักษณ์ด้วยคำนาม 「很」

อาจทำให้ประโยคเป็นธรรมชาติ โดยไม่ได้เน้นว่ามากเสมอ

今天很冷。

Jīntiān hěn lěng.

วันนี้หนาวมาก.

她非常高兴。

Tā fēicháng gāoxìng.

เธอมีความสุขอย่างมาก.

## 9. คำนำหน้าชื่อและลำดับ

小 + 姓 / 称呼; 第 + 数词

การใส่ 小 หน้านามสกุลทำให้เป็นการเรียกอย่างเป็นกันเองระหว่างคนรู้จัก; การใส่ 第 หน้าตัวเลขทำให้เป็นลำดับที่

เมื่อใช้ 小 กับชื่อเช่น 「小林」 ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์และมารยาท ไม่ใช่คำนามทุกคำที่สามารถใส่ 小 เป็นการเรียกได้อย่างอิสระ

第一、第二 แสดงลำดับ ส่วน 二个และ两个ไม่ใช่ลำดับที่

我住第一个房间。

Wǒ zhù dì yī ge fángjiān.

ฉันอาศัยอยู่ในห้องแรก

小林是我的朋友。

Xiǎo Lín shì wǒ de péngyou.

เสี่ยวหลินเป็นเพื่อนของฉัน

## 10. คำวิเศษณ์เวลาอยู่หน้ากริยา

主语 + 时间 + 谓语; 时间 + 主语 + 谓语

คำบ่งบอกเวลาโดยทั่วไปจะวางไว้หน้ากริยา

'我明天去学校' และ '明天我去学校' ทั้งสองประโยคเป็นธรรมชาติ; ไม่ได้จำกัดตำแหน่งของคำวิเศษณ์เวลาให้เป็นแบบเดียวเท่านั้น

我明天去学校。

Wǒ míngtiān qù xuéxiào.

ฉันจะไปโรงเรียนพรุ่งนี้

明天我去学校。

Míngtiān wǒ qù xuéxiào.

พรุ่งนี้ฉันจะไปโรงเรียน

## 11. วลีกริยา-กรรมและลำดับคำพื้นฐาน

主语 + 动词 + 宾语

ประโยคกริยาทั่วไปมักจัดตามลำดับ ประธาน-กริยา-กรรม

ประโยคทั่วไปเรียง ประธาน + กริยา + กรรม เช่น 「我吃米饭」 เรียน 「看病 / 睡觉 / 说话」 เป็นกลุ่มคำตามธรรมชาติ

ไม่แยกหรือสลับส่วนอย่างอิสระ

我吃米饭。

Wǒ chī mǐfàn.

ฉันกินข้าว

爸爸喝茶。

Bàba hē chá.

พ่อดื่มชา

## 12. ‘喂’และวลีสั้นสำหรับการสื่อสาร

喂, + 称呼 / 问句

‘喂’ มักใช้เมื่อรับสายหรือเรียกคนอื่น; วลีสั้นสำหรับการสื่อสารสามารถเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้

เมื่อเริ่มโทรศัพท์คุณสามารถพูดว่า ‘喂, 你好’; น้ำเสียงต้องสุภาพและ ‘喂’ ไม่สามารถแทนที่ ‘你好’ ในทุกกรณี

喂, 你好!

Wéi, nǐ hǎo!

喂, สวัสดี!

谢谢!

Xièxie!

ขอบคุณ!

## 13. 吧: คำแนะนำ

动词短语 / 句子 + 吧

คำว่า 吧 ที่วางไว้ท้ายประโยคสามารถใช้เพื่อเสนอแนะหรือทำให้โทนเสียงอ่อนลง

“我们去学校吧” เป็นการแนะนำให้ไปด้วยกัน ไม่ใช่คำถามแบบกลาง ๆ ว่าข้อเท็จจริงเป็นจริงหรือไม่

我们去学校吧。

Wǒmen qù xuéxiào ba.

ไปโรงเรียนกันเถอะ

喝茶吧。

Hē chá ba.

ดื่มชาเถอะ

## 14. การเชื่อมต่อการกระทำและจุดประสงค์

去 / 来 + 处所 + 动词

ใช้ 去 หรือ 来 ตามด้วยกริยาอื่นเพื่อบ่งบอกจุดประสงค์ของการกระทำ

去商店买东西: 去商店 มาก่อนและ买东西 อธิบายจุดประสงค์ ไม่ต้องใช้คำเชื่อมเพิ่มเติม

我去商店买东西。

Wǒ qù shāngdiàn mǎi dōngxi.

ฉันไปที่ร้านเพื่อซื้อของ

他来学校学习。

Tā lái xuéxiào xuéxí.

เขามาโรงเรียนเพื่อเรียน

## 15. 想 กับ 要

主语 + 想 / 要 + 动词; 要 + 名词

想 แสดงความปรารถนาหรือเจตนา; 要 สามารถแสดงว่าต้องการหรือกำลังวางแผนทำอะไร

วาง 「想」 ก่อนวลีกริยา หลัง 「要」 อาจเป็นการกระทำหรือสิ่งของที่ต้องการ อย่าเหมารวมว่า 「想」 ทุกกรณีเหมือน 「想要」

我想喝水。

Wǒ xiǎng hē shuǐ.

□□□□□□□□□□□□□□

我要一杯茶。

Wǒ yào yì bēi chá.

ฉันต้องการชาหนึ่งแก้ว

## 16. อายุและระยะเวลา

数词+岁；数词+年／天／小时／分钟

「岁」 ใช้บอกอายุ ส่วน 「年／天／小时／分钟」 ใช้บอกระยะเวลาได้

อายุเป็นภาคแสดงได้โดยตรง เช่น 「我十八岁」 ส่วนระยะเวลามักอยู่หลังการกระทำหรือสถานะ 「岁」 ใช้บอกอายุ ไม่ใช่ระยะเวลา  
我今年十八岁。

Wǒ jīnnián shíbā suì.

ฉันอายุสิบแปดปีในปีนี้。

我学习一个小时。

Wǒ xuéxí yí ge xiǎoshí.

ฉันเรียนหนึ่งชั่วโมง

## 17. 几, 多少 และ 多 + คำคุณศัพท์

几+量词+名词；多少+名词；多+形容词

「几／多少」 ใช้ถามจำนวน ส่วน 「多 + คำคุณศัพท์」 ใช้ถามระดับหรืออายุ เช่น 「多大」

「几」 มักถามจำนวนที่คาดว่ามีไม่มาก และอยู่ก่อนลักษณนาม เช่น 「几个人」 ส่วน 「多少」

อยู่หน้าคำนามโดยตรงหรือใช้ลักษณนามได้ 「多大」 ถามอายุหรือขนาด 「多」 ไม่ใช่คำบอกจำนวนเสมอ

你家有几口人？

Nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén?

ในครอบครัวของคุณมีคนกี่คน？

这本书多少钱？

Zhè běn shū duōshao qián?

หนังสือเล่มนี้ราคาเท่าไร？

## 18. 是: อัตลักษณ์และประเภท

主语+是+名词

是 ใช้สำหรับบ่งบอกอัตลักษณ์ ประเภท หรือความเท่าเทียม

ใช้ในประโยคเช่น 我是学生, 这是书 เป็นต้น; คำคุณศัพท์มักใช้ 很 แทน 是

她是老师。

Tā shì lǎoshī.

เธอเป็นครู

这是一本书。

Zhè shì yì běn shū.

นี่คือหนังสือ

## 19. 也: เช่นกัน

主语+也+谓语；……，也……

ก็บ่งบอกว่าวัตถุหรือรายการอื่นมีสถานการณ์เดียวกัน

「也」 มักอยู่หลังประธานและก่อนภาคแสดง ใช้เพิ่มการกระทำที่คู่กันได้ รูปปฏิเสธภาษาจีนคือ 「也不／也没有」

我喜欢茶，也喜欢牛奶。

Wǒ xǐhuan chá, yě xǐhuan niúǎi.

□□□□□□□□ และก็ชอบนมด้วย

他也喜欢牛奶。

Tā yě xǐhuan niúnáǐ.

เขาก็ชอบนม

## 20. การแสดงจำนวนเงิน

数词 + 元 / 块 + 数词 + 分

จำนวนเงินสามารถแสดงด้วยหน่วยเช่น หยวน, กว๋่า, เฟิน ฯลฯ

「元」 เป็นคำที่เป็นทางการกว่า ส่วน 「块」 ใช้ทั่วไปในภาษาพูด 「十元五分」 คือ 10.05 หยวน ไม่ใช่ 10.5 หยวน

วางตัวเลขไว้หน้าหน่วยเงิน

这本书十元五分。

Zhè běn shū shí yuán wǔ fēn.

หนังสือเล่มนี้ราคาสิบหยวนห้าสตางค์。

这个杯子五块。

Zhè ge bēizi wǔ kuài.

แก้วนี้ราคาห้าบล็อก。

## 21. 二 และ 两

二 + 十; 两 + 量词 + 名词

二และ两ทั้งสองหมายถึงจำนวนสอง แต่ใช้ในตำแหน่งที่ต่างกัน

ใช้ 「两」 ในวลีจำนวนทั่วไป เช่น 「两本书 / 两个人」 ส่วน 「二」 ใช้นับหรือใน 「二十 / 第二 / 二月」 และ 「两」 ยังใช้ใน 「两点 / 两百 / 两千」 ไม่มีกฎง่าย ๆ ข้อเดียวที่ครอบคลุมทุกกรณี

我有两本书。

Wǒ yǒu liǎng běn shū.

ฉันมีหนังสือสองเล่ม

现在是两点。

Xiànzài shì liǎng diǎn.

ตอนนี้เป็นสองโมง

## 22. 有点儿 กับ 一点儿

有点儿 + 形容词; 形容词 + 一点儿

有点儿 + คำคุณศัพท์บ่งบอกระดับต่ำ; คำคุณศัพท์ + 一点儿 สามารถบ่งบอกการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยหรือการเปรียบเทียบได้。

有点儿冷 มักบ่งบอกความรู้สึกไม่สบายของผู้พูด; 冷一点儿 มักใช้ในการเปรียบเทียบหรือขอร้อง

ตำแหน่งต่างกันทำให้สองโครงสร้างไม่สามารถสลับกันได้ทั้งหมด。

今天有点儿冷。

Jīntiān yǒudiǎnr lěng.

วันนี้อากาศหนาวเล็กน้อย。

这个杯子小一点儿。

Zhè ge bēizi xiǎo yìdiǎnr.

แก้วนี้เล็กลงเล็กน้อย。

## 23. 太, 真 กับ การอุทาน

太 + 形容词 + 了; 真 + 形容词

‘太...了’ แสดงระดับที่โดดเด่น, ‘真’ สามารถเพิ่มความรู้สึกอุทานได้

‘太好了’, ‘真好听’ มักใช้เพื่อประเมินค่า; ‘太...了’ ไม่ได้หมายความว่า เป็นการเกินหรือไม่ดีเสมอ ต้องดูจากคำคุณศัพท์และบริบท  
太好了!

Tài hǎo le!

ดีมาก!

她唱歌真好听!

Tā chàng gē zhēn hǎotīng!

เธอร้องเพลงเพราะจริง ๆ

## 24. คำบอกตำแหน่ง

名词 + 上 / 下 / 里 / 外 / 前 / 后; 这边 / 那边

คำบอกตำแหน่งใช้บอกว่าสิ่งของอยู่ที่ไหน

โดยทั่วไปใช้คำนาม + คำบอกตำแหน่ง เช่น 桌子上 และ 房间里 ส่วน 这边 / 那边 บอกด้านหรือตำแหน่ง

วลีบอกตำแหน่งต่างจากโครงสร้างการกระทำอย่าง 上桌子

书在桌子上。

Shū zài zhuōzi shàng.

หนังสืออยู่บนโต๊ะ

猫在椅子下。

Māo zài yǐzi xià.

แมวอยู่ใต้เก้าอี้

## 25. การต่อเนื่อง: วิธีและการกระทำ

方式动词短语 + 动作动词

วลีกริยาก่อนหน้าสามารถบ่งบอกวิธีการของการกระทำต่อไปได้

坐出租车去医院 – การนั่งแท็กซี่เป็นวิธีไปโรงพยาบาล; ระวังว่าการกระทำแต่ละอย่างมีกรรมของตนเอง

我坐出租车去医院。

Wǒ zuò chūzūchē qù yīyuàn.

ฉันนั่งแท็กซี่ไปโรงพยาบาล。

爸爸开车去公司。

Bàba kāichē qù gōngsī.

พ่อขับรถไปบริษัท。

## 26. 再: ครั้งถัดไป

主语 + 再 + 动词

再หมายถึงครั้งต่อไปหรือการทำซ้ำในอนาคต。

ที่นี้เรียนประโยคเช่น 明天再来 สำหรับการกระทำที่ยังไม่เกิดขึ้น; 再มักวางหน้ากริยา; อย่าใช้ 再เหมือนกับ 又

ที่หมายถึงการทำซ้ำในอดีต。

我明天再来。

Wǒ míngtiān zài lái.

ฉันจะมาพรุ่งนี้อีกครั้ง。

请再说一下。

Qǐng zài shuō yíxià.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□。

## 27. จำนวนและลักษณนาม

数词 + 本 / 个 / 家 / 口 / 块 / 件 / 只 + 名词

วลีจำนวนมักประกอบด้วยตัวเลข ลักษณนาม และคำนาม

เลือกลักษณนามให้ตรงกับคำนาม เช่น 「一本书 / 一件衣服 / 一只猫」 และ 「个」 ใช้กับคำนามทั่วไปได้หลายคำ เวลาและเงินมีรูปแบบเฉพาะ ไม่ใช้กฎลักษณนามแบบเดียวกับทุกคำนาม

我买三本书。

Wǒ mǎi sān běn shū.

ฉันซื้อหนังสือสามเล่ม

家里有两只猫。

Jiā lǐ yǒu liǎng zhī māo.

ที่บ้านมีแมวสองตัว

## 28. 和、对: วัตถุ

和 + 人 + 动词; 对 + 人 + 形容词

和ใช้แสดงผู้ร่วมทำกิจกรรม ส่วน 对 ใช้แสดงเป้าหมายของท่าที

‘和朋友学习’ และ ‘对学生很好’ เป็นโครงสร้างคำบุพบทที่ต่างกัน; ที่นี่ 和 ไม่ได้หมายถึงการเชื่อมต่อการกระทำสองอย่างโดยสลับ  
我和朋友学习。

Wǒ hé péngyou xuéxí.

ฉันเรียนกับเพื่อน

老师对学生很好。

Lǎoshī duì xuésheng hěn hǎo.

คุณครูดีต่อศิษย์นักเรียนมาก

## 29. ปี เดือน วัน และวันในสัปดาห์

年 + 月 + 日 / 号; 星期 + 数词

วันที่เขียนตามลำดับ ปี เดือน วัน และวันในสัปดาห์บ่งบอกวันหนึ่งของสัปดาห์

เดือนใช้ตัวเลข + 「月」 วันที่แบบเขียนใช้ 「日」 ได้ ส่วนภาษาพูดมักใช้ 「号」 วันในสัปดาห์ใช้ 「星期一」 ถึง 「星期六」 และวันอาทิตย์ใช้ 「星期日 / 星期天」

今天是五月三号。

Jīntiān shì wǔ yuè sān hào.

วันนี้คือวันที่ 3 เดือนพฤษภาคม

明天是星期天。

Míngtiān shì xīngqītiān.

พรุ่งนี้คือวันอาทิตย์

## 30. สรรพนามบุรุษและพหูพจน์

我 / 你 / 您 / 他 / 她 / 它; 我们 / 你们 / 他们 / 她们 / 它们

「我 / 你 / 他」 และสรรพนามอื่นใช้แทนผู้พูด ผู้ฟัง หรือบุคคลอื่น ส่วน 「我们 / 你们 / 他们」 เป็นรูปพหูพจน์

「您」 เป็นคำสุภาพ ส่วน 「他 / 她 / 它」 มีรูปเขียนต่างกัน สรรพนามพหูพจน์มี 「们」 อยู่แล้ว ไม่เติมซ้ำ ใช้ 「们」

กับคำนามบุคคลได้ เช่น 「老师们」 แต่ไม่ใช้กับสิ่งของทั่วไปหรือวลีที่มีตัวเลขและลักษณนาม

我们是学生。

Wǒmen shì xuésheng.

□□□□□□□□□□□□□□

她们是老师。

Tāmen shì lǎoshī.

พวกเธอเป็นครู

### 31. 在／正在 กับ นะ

主语＋在／正在＋动词（＋呢）

การใช้ 在 หรือ 正在 หน้ากริยาแสดงว่าการกระทำกำลังดำเนินอยู่

「在／正在」 อยู่หน้ากริยาเพื่อบอกการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ 「正在吃饭」 เติม 「呢」 ถ่ายประโยคได้ ไม่ใช้กับคำบอกสถานที่ที่ไม่เหมาะกับการดำเนินอยู่โดยอัตโนมัติ และ 「呢」 มีหน้าที่อื่นด้วย

他正在吃饭呢。

Tā zhèngzài chīfàn ne.

เขากำลังกินอยู่ตอนนี้

妈妈在做饭呢。

Māma zài zuòfàn ne.

แม่กำลังทำอาหาร

### 32. ประโยคต่อเนื่องโดยไม่มีคำเชื่อม

分句，分句

สองประโยคสามารถเชื่อมต่อกันโดยไม่ใช้คำเชื่อม โดยอาศัยลำดับและบริบท

ฉันเรียนเสร็จแล้ว พ่อมาที่โรงเรียน; แม่ทำอาหารเข้าหลังจากที่ฉันตื่น—จัดตามลำดับเหตุการณ์ตามธรรมชาติ ไม่สลับเปลี่ยนลำดับคำ

我下课了，爸爸来学校。

Wǒ xiàkè le, bàba lái xuéxiào.

ฉันเรียนเสร็จแล้ว พ่อมาที่โรงเรียน

我起床了，妈妈做早饭。

Wǒ qǐchuáng le, māma zuò zǎofàn.

ฉันตื่นแล้ว แม่ทำอาหารเช้า

### 33. 请: การขอย่างสุภาพ

请＋动词

ใส่ 请 ไว้หน้าการกระทำเพื่อแสดงการขอย่างสุภาพ

เช่น 请喝茶, 请坐这里; 请 เป็นเครื่องหมายความสุภาพ ไม่ใช่เครื่องหมายของกาลอดีตหรืออนาคต

请喝茶。

Qǐng hē chá.

กรุณาดื่มชา

请坐这里。

Qǐng zuò zhèlǐ.

กรุณานั่งที่นี่

### 34. 了: การเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ใหม่

句子＋了

เมื่ออยู่ท้ายประโยค “了” แสดงว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์หรือมีสถานการณ์ใหม่เกิดขึ้น

ตอนนี้ฝนตกแสดงว่ามีสถานการณ์ใหม่เกิดขึ้น; คำบ่งบอกสถานะก็สามารถลงท้ายด้วย “了” เช่น 他好了. อย่าเข้าใจว่า “了”

ที่อยู่ท้ายประโยคทุกครั้งเป็นการบ่งบอกอดีตสมบูรณ์

□□□□□□

Xiànzài xiànyǎn le.

ตอนนี้ฝนกำลังตก

他好了。

Tā hǎo le.

เขาดีขึ้นแล้ว

### 35. สถานที่ + 有: การมีอยู่

处所 + 有 + 数量短语 + 名词

ใช้「有」 หลังสถานที่เพื่อบอกว่ามีสิ่งหนึ่งอยู่ที่นั่น

「桌子上有一本书」 ใช้แนะนำว่ามีหนังสืออยู่บนโต๊ะ เมื่อรู้ว่าสิ่งของคืออะไรแล้ว ใช้「书在桌子上」 บอกตำแหน่งของมัน

桌子上有一本书。

Zhuōzi shàng yǒu yì běn shū.

บนโต๊ะมีหนังสือเล่มหนึ่ง

家里有两只猫。

Jiā lǐ yǒu liǎng zhī māo.

ที่บ้านมีแมวสองตัว

### 36. เวลาและครึ่งชั่วโมง

数词 + 点 + 数词 + 分; 数词 + 点 + 半

ชั่วโมงใช้ 点 แสดง ชั่วโมง นาทีใช้ 分 และ 半 แสดงสามสิบนาที

โดยทั่วไปจะบอกชั่วโมงก่อน แล้วบอกนาที เช่น 八点半 หมายถึงแปดโมงครึ่ง เมื่อจำนวนนาทีน้อยกว่า 10 จะใส่ศูนย์หน้าตัวเลข เช่น

八点零五分

现在是八点半。

Xiànzài shì bā diǎn bàn.

ตอนนี้เป็นเวลาแปดโมงครึ่ง

我九点十分上课。

Wǒ jiǔ diǎn shí fēn shàngkè.

ฉันมีคลาสเรียนตอนเก้าโมงสิบนาที

### 37. 能: ความสามารถเมื่อเงื่อนไขอนุญาต

主语 + 能 + 动词

能 แสดงถึงความสามารถหรือเงื่อนไขที่เป็นจริงที่อนุญาตให้ทำสิ่งนั้น

ที่นี้เน้นว่าเงื่อนไขในปัจจุบันอนุญาตหรือไม่ เช่น วันนี้สามารถไปได้; ไม่ได้หมายถึงแค่ทักษะที่เรียนมา 能 ตามด้วยวลีกริยา

我今天能去。

Wǒ jīntiān néng qù.

ฉันสามารถไปได้วันนี้

我现在能说话。

Wǒ xiànzài néng shuōhuà.

ฉันสามารถพูดได้ตอนนี้

### 38. 都: สรุปรวม

复数主语+都+谓语

都 แสดงว่าทุกวัตถุหลาย ๆ อย่างที่กล่าวถึงทั้งหมดมีสภาพเดียวกัน

โดยทั่วไปวางหลังประธานและก่อนกริยา เช่น 我们都去; ไม่ใช่เพื่อบ่งบอกช่วงเวลาทั้งหมดของวัตถุเดียว

我们都是学生。

Wǒmen dōu shì xuésheng.

พวกเราทั้งหมดเป็นนักเรียน

他们都喝茶。

Tāmen dōu hē chá.

พวกเขาทั้งหมดดื่มชา

### 39. 的: การเป็นเจ้าของและการขยายความ

修饰语+的+名词

的เชื่อมเจ้าของหรือคำขยายกับคำนาม

ใช้「的」ใน「我的书／大的房间」จะได้ในความสัมพันธ์ใกล้ชิดบางกรณี เช่น「我妈妈」ไม่ได้หมายความว่า「我的老师／我的书」จะได้ทุกครั้ง

这是我的书。

Zhè shì wǒ de shū.

นี่คือหนังสือของฉัน

我的朋友很忙。

Wǒ de péngyou hěn máng.

เพื่อนของฉันยุ่งมาก

### 40. 和: การเชื่อมคำนาม

名词+和+名词

และเชื่อมต่อคนหรือสิ่งของที่อยู่ในลำดับเดียวกัน。

เชื่อมต่อส่วนประกอบคำนาม เช่น 爸爸和妈妈; โดยทั่วไปไม่ใช่เพื่อเชื่อมประโยคเต็มรูปแบบ。

爸爸和妈妈在家。

Bàba hé māma zài jiā.

พ่อและแม่อยู่ที่บ้าน。

我买苹果和面包。

Wǒ mǎi píngguǒ hé miànbāo.

ฉันซื้อแอปเปิลและขนมปัง。

### 41. ความสามารถที่เรียนรู้ได้ (会)

主语+会+动词

会 แสดงถึงความสามารถที่ได้มาจากการเรียนรู้

「会」อยู่หน้ากริยา เช่น「会说汉语」ในที่นี้แสดงทักษะที่เรียนรู้ คำนามอย่างเดียวยังไม่ได้บอกการกระทำ ความหมายอื่น เช่น การคาดการณ์ ไม่อยู่ในหัวข้อนี้

我会说汉语。

Wǒ huì shuō Hànyǔ.

ฉันพูดภาษาจีนได้

她会唱歌。

Tā huì chàng gē.

## 42. 有: การเป็นเจ้าของ

主语 + 有 + 名词

有 แสดงถึงการเป็นเจ้าของคน สิ่งของ หรือจำนวน

「我有一本书」 แสดงการมีหรือครอบครอง รูปปฏิเสธคือ 「没有」 ไม่ใช่ 「不有」

我有一个女儿。

Wǒ yǒu yí ge nǚ'ér.

ฉันมีลูกสาวหนึ่งคน。

我有一本书。

Wǒ yǒu yì běn shū.

ฉันมีหนังสือหนึ่งเล่ม

## 43. คำชี้เฉพาะบุคคลและสิ่งของ

这／那 + 量词 + 名词; 这些／那些

这 ใช้ชี้สิ่งที่อยู่ใกล้ ส่วน 那 ใช้ชี้สิ่งที่อยู่ไกล 这些 และ 那些 ใช้กับหลายสิ่ง

วลีนามที่มีจำนวนแบบสมบูรณ์มักใช้ 这／那 + ลักษณะนาม + คำนาม เช่น 这本书 แต่ 这些／那些 ตามด้วยคำนามได้โดยตรง

ภาษาพูดอย่าง 这人 อาจละลักษณะนาม จึงไม่ถือว่าการละทุกครั้งผิด

这本书是我的。

Zhè běn shū shì wǒ de.

หนังสือเล่มนี้เป็นของฉัน

那些学生是我的朋友。

Nàxiē xuésheng shì wǒ de péngyou.

นักเรียนเหล่านั้นเป็นเพื่อนของฉัน

## 44. 了: การทำสำเร็จของการกระทำ

动词 + 了 + 宾语

คำว่า 了 หลังคำกริยาแสดงว่าการกระทำเสร็จสมบูรณ์

รูปแบบทั่วไป: คำกริยา + 了 + จำนวน + กรรม. 了 ไม่เท่ากับอดีต; หากต้องการปฏิเสธการกระทำที่เสร็จแล้วใช้ 没 และลบ 了 ออก

我买了三本书。

Wǒ mǎi le sān běn shū.

ฉันซื้อหนังสือสามเล่ม

他喝了一杯水。

Tā hē le yì bēi shuǐ.

เขาดื่มน้ำหนึ่งแก้ว

## 45. 在: สถานที่และสถานที่ของการกระทำ

主语 + 在 + 处所; 主语 + 在 + 处所 + 动词

在 สามารถบ่งบอกตำแหน่งที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่และยังบ่งบอกสถานที่ที่เกิดการกระทำได้

"在家" บ่งบอกตำแหน่ง; "在家学习" บ่งบอกสถานที่ที่ทำการเรียน การใช้สับุพบทแสดงสถานที่มักอยู่หน้ากริยา แตกต่างจากการใช้

"正在" ที่แสดงการกระทำต่อเนื่อง

我在家学习。

Wǒ zài jiā xuéxí.

ฉันเรียนที่บ้าน

□□□□□□

Lǎoshī zài xuéxiào.

ครูอยู่ที่โรงเรียน

## 46. คำถามด้วยคำถามและการถามในตำแหน่งเดิม

谁/什么/哪/哪儿/怎么/怎么样

คำถามเช่น ใคร, อะไร, ที่ไหน, อย่างไร จะอยู่ในตำแหน่งเดิมของส่วนที่ถูกถาม

ใช้ '什么名字' ถามชื่อ, '谁' ถามคน, '哪儿/哪里' ถามสถานที่, '怎么' ถามวิธี; ปกติไม่ใช่ '吗'

你叫什么名字?

Nǐ jiào shénme míngzi?

คุณชื่ออะไร?

你住在哪里?

Nǐ zhù zài nǎlǐ?

คุณอาศัยอยู่ที่ไหน?

## 47. 一下: การกระทำสั้น ๆ

动词+一下

การใส่ 一下 หลังคำกริยาแสดงถึงการกระทำสั้น ๆ ที่ทำเพื่อทำให้คำขอร้องอ่อนโยนขึ้น

ใช้หลังคำกริยาเช่น 看 หรือ 说 เพื่อบ่งบอกการกระทำสั้น ๆ ไม่ได้หมายถึงทำแค่ครั้งเดียว; 一下

เป็นส่วนที่บ่งบอกปริมาณของการกระทำ

请看一下。

Qǐng kàn yíxià.

กรุณาดูสักครู่

请说一下。

Qǐng shuō yíxià.

กรุณาพูดสักหน่อย

## 48. 给: กรรรมสอง

主语+给+人+物

给สามารถมีกรรมรับและกรรมของในประโยคเดียวได้

ฉันให้คุณหนังสือหนึ่งเล่ม โดยผู้รับคุณอยู่ก่อนและของหนังสือหนึ่งเล่มอยู่หลัง; อย่าสับสนกับการใช้ 给你买书 เป็นคำบุพบท

我给你一本书。

Wǒ gěi nǐ yì běn shū.

ฉันให้คุณหนังสือหนึ่งเล่ม

妈妈给我一个苹果。

Māma gěi wǒ yí ge píngguǒ.

แม่ให้ฉันแอปเปิ้ลหนึ่งลูก

## 49. 不要: คำแนะนำ/การห้าม

不要+动词

不要 ใช้เพื่อแนะนำให้ไม่ทำหรือห้ามการกระทำ

不要วางแผนการกระทำเพื่อบ่งบอกว่าห้ามทำการกระทำในที่ใดที่หนึ่ง; แตกต่างจาก 要

ที่แสดงความจำเป็นและไม่ได้ทำให้ประโยคปกติเป็นปฏิเสธ

不要在这里说话。

Bú yào zài zhèlǐ shuōhuà.

อย่าพูดที่นี่

不要喝这个水。

Bú yào hē zhè ge shuǐ.

อย่าดื่มน้ำนี้

## 50. ประโยคถามบอก-ลบ

动词／形容词＋不＋动词／形容词；有没有

ประโยคถามแบบบอก-ลบวางรูปแบบบอกและลบข้างกันเพื่อถามว่ามีหรือไม่

รูปภาษาจีนที่ใช้ทั่วไปคือ 「是不是／去不去／有没有」 คำถามแบบบอก-ลบตามปกติไม่เติม 「吗」 ช้า

你是不是老师？

Nǐ shì bu shì lǎoshī?

คุณเป็นครูหรือเปล่า?

你有没有手机？

Nǐ yǒu méiyǒu shǒujī?

คุณมีโทรศัพท์มือถือไหม?

## 51. 杯 เป็นหน่วยนับ

数词＋杯＋饮料

「杯」 ใช้เรียกภาชนะได้ และใช้บอกปริมาณหนึ่งแก้วได้ด้วย

ลำดับคือ ตัวเลข＋「杯」＋เครื่องดื่ม เช่น 「一杯茶／两杯水」 คำว่า 「杯子」 เป็นชื่อภาชนะ ไม่ใช่แทน 「杯」

ในวลีบอกปริมาณนี้

我要一杯茶。

Wǒ yào yì bēi chá.

ขอชาแก้วหนึ่ง

请给我两杯水。

Qǐng gěi wǒ liǎng bēi shuǐ.

กรุณาให้ฉันน้ำสองแก้ว